

S.B. prologus. D. cardi.

Dñm nostrū: q̄ ait: Jugum enim meū sua-
ue est & onus meū leue Math. xiiij. Et de
quo beatus Iо. ait Mandata ei⁹ grauiā
nō sunt: regulaz instituit nihil asperitatis
aut gravitatis s̄ humātitatis plurimū ha-
bentē: & hoc maxime virtutū & religionis
amore seruētibus. Amanti quidē nihil est
difficile. Augu. libro cōfess. Qui amat nō
laborat. Qis enī labor nō amātibus gra-
uis est: solū amor ē qđ nomē difficultatis
erubescit. Idē in libro de sancta viduita-
te: Nullo mō onerosi sunt labores aman-
tu. Sequit (S̄ et si qđ paululū restrict⁹)
quasi diceret. Si qđ dictātē ratione eqta-
tis aliquid disticti⁹ sive durius sive aspe-
rum pcesserit: qđ vna duarū causarū cō-
tingit videlz vel ppter emēdationē vitio-
rum sicut in ptinentibus ad macerationē
carnis: cuiusmodi sunt ieunia: vigilie: la-
bores: penitētie. Dic̄ enim act. iij. Deni-
temini vt dleant peccata vestra. Tel scđo
pp obseruatōem charitatis & pacis sicut
in ptinentibus ad iusticiā. Parit enī iusti-
tia pacē. psal. Justitia & pax osculate sunt.
Et Isa. Fructus iusticie pax. Moli terre-
ri: noli refugere ppter hoc viaz salutis q̄
nō nisi angusto initio est incipienda dicē
te dño. Math. vij. Quoniam angusta est
porta & arta que ducit ad vitā. glo. Satis
angustū est omnia pretermittere: vnuz so-
lum diligere: vnu querere: vnu continue
pulsare: oia pspera nō ambigere: & aduer-
sa nō timere: que oia monastice vite disci-
plina cōtinet & docet (Processu vero cō-
uersatiōis &c.) quasi diceret: Null⁹ time-
at: nullus expauescat viam hāc ingredi sa-
lutis: et si initium habeat angustū & artū.
Tria enī virtutis in pncipio habet aliqd
difficultatis q̄r inconsueta ē. Hiero. In-
sauem & asperā fecit nobis viā virtutuz
longa cōsuetudo peccandi. Dulce lumen
& delectabile est oculis videre solē ecclē-
siastes. xj. & tñ lux solis cōtristat oculos te-
nebris assuetos. Sic vita virtutū in prin-
cipio est molesta: sed postea iocūda efficit
gratia & assuefactōe. Et hoc est qđ sanct⁹
pater dicit: Processu vero cōuersationis
& fidei dilatato corde p dilectionē iusticie
multa suavitate percurritur. Unde psal.
cxvij. Tiaz mandatorū tuorum encurri-
tū dilatasti cor meū. Dilatatio cordis vt

ait Augustinus in glo. est iusticie delecta-
tio. Hoc munus est dei vt in preceptis ei⁹
nō timore sed delectatione iusticie dilate-
mur: p rōverbiorū. iiiij. Ducā te per semi-
tas equitatis quas cum ingressus fueris
nō artabuntur gressus tui. Hugo de san-
cto victore in libro de archa noe: Inter
amorem dei & amore mudi hec est differē-
tia q̄ in principio amor huius mundi dul-
cis eis videtur sed finem habet amarū.
Amor autē dei ab amaritudine incipit: s̄
ultima eius plena sunt dulcedine. Conse-
quenter exponens que sit principalis in-
tentio institutionis schole diuini seruitij:
subiungit dicens (Ideo cōstituenda est
a nobis diuini seruitij schola vt ab eius
magisterio). i. doctrina (vsg ad mortem
in monasterio perseverantes passionibus
xpi per patientiaz participemus: vt regni
eius mereamur esse consortes. Bene di-
cit perseverantes: quia incipere parum ē
nec proficit nisi consummare contingat.
Math. x. Qui perseverauerit vsg in fi-
ne hic saluus erit. Dicit in monasterio.
Monasteriu⁹ dicitur quasi vnius statio-
Monos enim grece vnu latine dicitur:
ergo monasterium proprie ē vbi vnu so-
lus habitat: vel vbi plures sub vna volū-
tate atqz vno desiderio omnipotenti deo
religiose famulantur. Unde Augustinus
super psal. cxvij. Qui sic viuunt vt vnu
hominē faciant: vt sit illis vere quod scri-
ptum est anima vna & cor vnum: recte di-
ci possunt vnu solus Bene dicit xpi pas-
sionibus participemus vt regni eius me-
reamur esse consortes: quia vt dicit bea-
tus Paulus vas electionis. ii. ad chori. j.
Sicut soci⁹ passiōis estis scilz i p̄senti: sic
eritis & isolati⁹ eterne vt dicit glo. Et. ii.
chori. j. Si sustinemus: & pregnabimus.

Finis prologi.

Quoniam non parua apud multos ver-
satur difficultas: de q̄ plurime alie oriunt
quo & q̄z sit regularis ista institutio san-
cti benedicti p̄sanda: vtrū videlz cuncta
que cōtinet putanda sint esse precepta et
cōsequenter dānosa trāsgredienti: an cō-
filia tantū vel monita: Et ob hoc nullius
aut nō magni sit pōderis ipsorum p̄fessio-

Inter amoē
dei et mundi
quid differat

Principalis
intentio huius
institutionis.

Incipere pa-
rum est.

Monasteriu⁹

Quo viuens
in congrega-
tione mona-
cbus dicatur

Quid i seque-
ti tractatu in-
tēdat. D. car.

Amor si sētit
laborem.

Duabus de
causis distri-
ctus aliquid
constituitur.

Vñ pax oniaf

Angustia vie
vite describi-
tur.

Via virtutis
difficilis i p̄n
cipio & quare

Comparatio
aptissima.

Dilatatio cor-
dis.